

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

k vyhlášce, kterou se snižuje regulatorní zátěž na finančním trhu

A. OBECNÁ ČÁST

1. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy, odůvodnění jejích hlavních principů

Poskytování finančních služeb a finanční instituce, které je poskytují, byly v posledních desetiletích předmětem zvýšené snahy o veřejnoprávní regulaci. Podnikání v uvedené oblasti se z tohoto důvodu stalo komplikovanějším a nákladnějším, což v konečném důsledku nepřímo dopadá na klienty jako příjemce finančních služeb v podobě omezení nabídky těchto služeb nebo jejich vyšší ceny. V řadě případů tyto požadavky nevyplývaly z práva EU, ale byly doplněny následně v rámci jeho implementace do českého právního řádu.

S cílem zmapovat takové požadavky a v případě možnosti navrhnout jejich zrušení Česká národní banka vypracovala přehled významných regulatorních požadavků na finančním trhu v oblastech harmonizované úpravy EU, které jdou nad rámec unijních právních předpisů a bylo by vhodné je z regulace vyjmout, a snížit tak regulatorní zátěž dohlížených subjektů.

Regulatorní požadavky mohou být stanoveny ze strany České národní banky nebo mohou vyplývat ze zákonů, jejichž příprava je v gesci Ministerstva financí. Návrh vyhlášky má realizovat výsledky výše uvedené analýzy v právních předpisech – vyhláškách – v gesci České národní banky. Primární zaměření je na případy, kdy české právní předpisy kladou v oblasti, která je regulována právem EU, na účastníky trhu dodatečné povinnosti (vč. omezení), které z práva EU jednoznačně nevyplývají, což lze označit jako tzv. „goldplating“. Je však třeba zdůraznit, že goldplating nelze hodnotit a priori jako negativní fenomén bez ohledu na konkrétní kontext. V mnoha případech může reagovat na specifika národního trhu, politické požadavky na zvýšenou ochranu spotřebitele (dané opět národními specifiky), požadavky na efektivní výkon dohledu apod. Právo EU v mnoha případech stanoví jen minimální standardy a počítá se s tím, že členské státy stanoví požadavky dodatečné.

Cílem návrhu vyhlášky je tak odstranění reálné regulatorní zátěže pro podnikatele, které zároveň nebude mít zásadně negativní dopady na naplňování zákonného mandátu České národní banky v oblasti dohledu (efektivita trhu, ochrana spotřebitele a finanční stabilita).

V případě návrhu vyhlášky se hodnocení dopadů regulace (dále jen „RIA“) na základě „Obecných zásad pro hodnocení dopadů regulace“ zpracovává na základě rozhodnutí předkladatele. Česká národní banka rozhodnutí o zpracování RIA neučinila, neboť upřednostnila rychlejší způsob řešení. Provedla analýzu zákonů, vyhlášek v působnosti České národní banky a úředních sdělení České národní banky v oblasti regulace na finančním trhu. V analýze porovnávala unijní požadavky s řadou tuzemských zákonů, vyhlášek a úředních sdělení. V mnoha případech zjistila, že jde o tuzemskou právní úpravu nad rámec požadavků práva EU. Ke zrušení vybrala ta ustanovení, kde převažují přínosy ze snížení regulatorní zátěže nad riziky. Nadbytečná úřední sdělení zrušila „Úředním sdělením ze dne 7. dubna 2025 o zrušení některých úředních sdělení České národní banky souvisejících s pravidly výkonu činnosti na finančním trhu“. Nadbytečná ustanovení ve vyhláškách jsou navržena ke zrušení v rámci předloženého návrhu vyhlášky. Podněty týkající se zákonů k regulaci finančního trhu sdělila Ministerstvu financí. Návrh výše uvedeného zrušovacího úředního sdělení a předložený návrh vyhlášky podrobila konzultaci s dotčenými asociacemi působícími na finančním trhu.

2. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy se zákonem, k jehož provedení je navržena, včetně souladu se zákonným zmocněním

Návrh vyhlášky je v souladu se zákony, na základě jejichž zmocnění je vydávána, neboť nejde v žádném případě nad zákonné zmocnění. V řadě případů navrhuje zrušení některých výkazů, které tak již nebude nutné vyhotovovat a předkládat České národní bance.

Je třeba zdůraznit, že návrh vyhlášky směřuje ke zrušení neodůvodněné a nadměrné administrativní zátěže, takže jejich zrušením nebudou vznikat dodatečná reálná rizika pro příjemce ani poskytovatele finančních služeb ani Českou národní banku jako orgán dohledu nad finančním trhem.

3. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie a obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Navrhovaná vyhláška není transpozičním předpisem a je slučitelná s právem EU. Navíc sleduje cíl přesnější implementace práva EU v České republice, neboť redukuje národní požadavky přijaté nad rámec existující regulace stanovené právem EU.

4. Zhodnocení platného právního stavu a odůvodnění nezbytnosti jeho změny

Současný právní stav představuje kompilát celé řady regulatorních požadavků přijatých na základě práva EU i nad jeho rámec. Přijetím návrhu vyhlášky dojde k zpřehlednění platné právní úpravy a odstranění nadbytečné a věcně neodůvodněné regulatorní zátěže.

5. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a na podnikatelské prostředí České republiky

Navrhovaná úprava nebude mít dopad na státní rozpočet ani na ostatní veřejné rozpočty.

Návrh vyhlášky nemá negativní dopad na podnikatelské prostředí. Naopak jeho cílem je odstranit přebytkovou regulatorní zátěž finančních institucí, a tím podpořit možnost dalšího rozvoje jejich podnikání.

6. Zhodnocení, zda návrhem vyhlášky není zakládána veřejná podpora

Návrhem vyhlášky není zakládána veřejná podpora.

7. Zhodnocení, dopadů na práva a povinnosti fyzických a právnických osob

Navrhovaná právní úprava nezakládá nová práva a povinnosti fyzických a právnických osob.

8. Zhodnocení sociálních dopadů, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, dopadů na ochranu práv dětí a dopadů na životní prostředí

Předkládaný návrh vyhlášky nemá žádné negativní sociální dopady ani nemá žádné dopady na specifické skupiny obyvatel, na osoby sociálně slabé, na osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny.

Předkládaný návrh vyhlášky nemá žádné negativní dopady na ochranu práv dětí a na životní prostředí.

9. Zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Navrhovaná právní úprava neobsahuje ustanovení, která by byla diskriminační, ani nemá dopad v oblasti rovnosti mužů a žen.

10. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Navrhovaná právní úprava nemá dopad na ochranu soukromí a na ochranu osobních údajů. Navrhovaná právní úprava je v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů). Návrh vyhlášky je rovněž v souladu se zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů.

11. Zhodnocení korupčních rizik

Návrh vyhlášky je v souladu se zmocněními podle jednotlivých zákonů a v žádném směru nepřekračuje kompetence České národní banky. Vzhledem k technické povaze navržených změn žádná korupční rizika v souvislosti s tímto návrhem vyhlášky nemohou vznikat.

U navrhované vyhlášky nebyla ani po jejím vyhodnocení podle metodiky CIA (Corruption Impact Assessment) korupční rizika zjištěna.

12. Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Navrhovaná právní úprava nemá žádný dopad na bezpečnost nebo obranu státu.

13. Zhodnocení dopadů na rodiny

Navrhovaná právní úprava nemá žádný dopad na rodiny.

14. Zhodnocení územních dopadů, včetně dopadů na územní samosprávné celky

Navrhovaná právní úprava nemá územní dopady.

15. Zhodnocení souladu navrhovaného řešení se zásadami tvorby digitálně přívětivé legislativy

Vyhláška není v rozporu se zásadami digitálně přívětivé legislativy.

16. Konzultace

Návrh vyhlášky byl projednán v meziresortním připomínkovém řízení, které proběhlo od 2. do 26. května 2025. Návrhy vyhlášky je předkládán bez rozporu.

Návrh vyhlášky byl rovněž konzultován s relevantními asociacemi působícími na finančním trhu, konkrétně s Českou bankovní asociací, Českou asociací pojišťoven, Asociací penzijních společností, Asociací českých pojišťovacích makléřů, Asociací pro kapitálový trh, Asociací družstevních záložen, Asociací úvěrových institucí a s Českou asociací společností finančního poradenství a zprostředkování.

Návrh vyhlášky nepodléhal konzultaci s Evropskou centrální bankou podle Rozhodnutí Rady č. 98/415/ES ze dne 29. června 1998 o konzultacích vnitrostátních orgánů s Evropskou centrální bankou k návrhům právních předpisů.

Vyhláška neobsahuje řešení, která by představovala zvýšené riziko z hlediska proveditelnosti a vynutitelnosti.

B. ZVLÁŠTNÍ ČÁST

Část první (změna vyhlášky o bližší úpravě některých pravidel zákona o investičních společnostech a investičních fondech)

K bodu 1

Zrušují se podrobnější požadavky týkající se postupu obhospodařovatele investičního fondu při překročení limitů. Obhospodařovatel standardního fondu musí podle dosavadního znění zajistit, aby byl jeho řídicí orgán bez zbytečného odkladu informován o každém překročení limitů ohrožujícím dodržení akceptované míry rizik obhospodařovatele a rizikového profilu standardního fondu. Obecná pravidla zavedená pro účinný řídicí a kontrolní systém jsou však dostačující a poskytují větší flexibilitu pro konkrétní nastavení řídicího a kontrolního systému. Ponechání těchto požadavků ve vyhlášce se jeví jako nadbytečné.

Zrušením tohoto postupu není dotčena povinnost zajistit účinné řešení a nápravu překročení limitů ohrožujícího dodržení akceptované míry rizik.

K bodu 2

V § 11 odst. 4 se doplňuje text do písm. b), který přesněji transponuje požadavek čl. 12 odst. 3 písm. e) směrnice EK 2010/43. Požadavek stanovený přesnější transpozicí je méně zatěžující pro obhospodařovatele než stávající požadavek v § 11 odst. 2 písm. b), neboť není požadováno, aby byl řídicí orgán obhospodařovatele informován o každém překročení (a možném překročení) příslušných limitů bez zbytečného odkladu, ale aby k informování docházelo na pravidelné bázi (vyhláška upřesňuje, že na roční bázi).

K bodu 3

Zrušují se podrobnější požadavky týkající se informační povinnosti administrátora speciálního fondu, který je fondem nemovitostí, ohledně výboru odborníků. Administrátor speciálního fondu, který je fondem nemovitostí, je podle dosavadního znění vyhlášky povinen České národní bance oznámit identifikační údaje členů výboru odborníků, údaje o jejich odborné praxi a údaje o jejich vzdělání i změny v těchto údajích. V současnosti se již jedná o nadbytečné informace a pro účely dohledu České národní banky postačuje informování o členech výboru odborníků prostřednictvím předkládání výroční zprávy, jejíž náležitostí jsou v případě speciálního fondu nemovitostí „základní informace o členech výboru odborníků“ podle § 234 odst. 3 písm. k) zákona.

Část druhá (změna vyhlášky o statutu fondu kolektivního investování)

Zrušují se podrobnější požadavky týkající se statutu speciálního nemovitostního fondu, který musí podle stávající úpravy obsahovat údaje o odborné praxi a vzdělání členů výboru odborníků společně s informací o dnu vzniku jejich funkce a identifikovat člena výboru odborníků určeného depozitářem. Údaje o výboru odborníků nejsou nezbytnou informací, kterou by bylo nutné ve statutu uvádět, protože odpovědnost za věrohodné ocenění má administrátor a rozhodující je jeho celková expertíza. Pro investory tak nejde o zásadní informaci a ponechání těchto požadavků ve statutu se jeví jako nadbytečné.

Část třetí (změna vyhlášky o žádostech podle zákona o investičních společnostech a investičních fondech)

K bodům 1, 2 a 6

Upravuje se stávající definice dokladu o bezúhonnosti vydaného cizím státem. Nově se upřesňuje, že požadavek na doložení tohoto dokladu může dopadat na občany cizího státu, a to jak ve vztahu ke státu, jehož je tato osoba občanem, tak i státu, ve kterém se delší dobu zdržovala. Na základě novelizačního bodu 6 se doplňuje, že občan cizího státu může tento doklad vydaný cizím státem nahradit výpisem z Rejstříku trestů, bude-li tento výpis obsahovat i informace z evidence tohoto cizího státu. Tyto informace jsou uvedeny v příloze výpisu, a to na žádost osoby, které se výpis týká. Typicky se jedná o informace z evidence jiného členského státu Evropské unie. Zároveň se doplňuje ustanovení, které je již obsaženo v jiných licenčních vyhláškách, na základě kterého je možno doložit ověřené potvrzení o bezúhonnosti, není-li možné získat výpis z Rejstříku trestů, ani doklad o bezúhonnosti vydaný cizím státem.

Zároveň se upřesňuje, že doložit tento doklad musí i občané České republiky, ale pouze nemůže-li si Česká národní banka jejich bezúhonnost ověřit sama na základě výpisu z evidence Rejstříku trestů. Takovým případem je typicky dlouhodobý pobyt ve státě, který není členským státem Evropské unie. Pobývá-li naopak občan České republiky dlouhodobě na území České republiky nebo jiného členského státu, nemusí výpis z Rejstříku trestů dodávat, a to ani za pobyt v tomto jiném členském státě. Nicméně je nutné brát v potaz omezení plynoucí z § 13 zákona o rejstříku trestů a evidenci přestupků (a z přechodného ustanovení č. 18 k zákonu č. 427/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů), neboť automaticky jsou obsahem přílohy pouze informace notifikované České republice po 1. červenci 2024.

K bodu 3

Snižuje se administrativní zátěž žadatelů tak, že se zrušuje povinnost předložit prohlášení žadatele o svéprávnosti vedoucích osob žadatele a osob vykonávajících funkci podle § 21 odst. 5 zákona. Prohlášení se nadále předkládá pouze v případě, že daná osoba není evidována v základních registrech.

K bodu 4

Zrušuje se povinnost předložit prohlášení o svéprávnosti osoby, pro kterou se žádá o udělení souhlasu k výkonu funkce podle § 515 zákona. Prohlášení se nadále předkládá pouze v případě, že daná osoba není evidována v základních registrech.

K bodu 5

Stejně jako v případě novelizačních bodů 1 a 2 dochází ke zrušení požadavku na předkládání prohlášení o svéprávnosti, může-li si tuto skutečnost ověřit ČNB sama na základě evidence v základních registrech.

K bodu 7

Doplňuje se podle vzoru jiných licenčních vyhlášek informace, že není nutné dokládat informace také v situaci, kdy je má Česká národní banka k dispozici. Žadatel nicméně musí na každé nedoložení údajů upozornit a uvést důvod nepředložení příslušných údajů nebo dokladů.

Část čtvrtá (změna vyhlášky o směnářenské činnosti)

K bodům 1 až 3

Upravuje se stávající definice dokladu o bezúhonnosti vydaného cizím státem. Nově se upřesňuje, že požadavek na doložení tohoto dokladu může dopadat na občany cizího státu, a to jak ve vztahu ke státu, jehož je tato osoba občanem, tak i státu, ve kterém se delší dobu zdržovala. Na základě novelizačního bodu 2 se doplňuje, že občan cizího státu může tento doklad vydaný cizím státem nahradit výpisem z Rejstříku trestů, bude-li tento výpis obsahovat i informace z evidence tohoto cizího státu. Tyto informace jsou uvedeny v příloze výpisu, a to na žádost osoby, které se výpis týká. Typicky se jedná o informace z evidence jiného členského státu Evropské unie. Zároveň se doplňuje ustanovení, které je již obsaženo v jiných licenčních vyhláškách, na základě kterého je možno doložit ověřené potvrzení o bezúhonnosti, není-li možné získat výpis z Rejstříku trestů, ani doklad o bezúhonnosti vydaný cizím státem.

Zároveň se upřesňuje, že doložit tento doklad musí i občané České republiky, ale pouze nemůže-li si Česká národní banka jejich bezúhonnost ověřit sama na základě výpisu z evidence Rejstříku trestů. Takovým případem je typicky dlouhodobý pobyt ve státě, který není členským státem Evropské unie. Pobývá-li naopak občan České republiky dlouhodobě na území České republiky nebo jiného členského státu, nemusí výpis z Rejstříku trestů dodávat, a to ani za pobyt v tomto jiném členském státě. Nicméně je nutné brát v potaz omezení plynoucí z § 13 zákona o rejstříku trestů a evidenci přestupků (a z přechodného ustanovení č. 18 k zákonu č. 427/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů), neboť automaticky jsou obsahem přílohy pouze informace notifikované České republice po 1. červenci 2024.

K bodu 4

Doplňuje se nové ustanovení podle vzoru jiných licenčních vyhlášek, které specifikuje situace, kdy není nutné dokládat informace České národní bance. Žadatel nicméně musí na každé nedoložení údajů upozornit a uvést důvod nepředložení příslušných údajů nebo dokladů.

Část pátá (změna vyhlášky o předkládání výkazů bankami a pobočkami zahraničních bank České národní bance)

K bodům 1 a 5

Z výkazu BD (ČNB) 25-04, předkládaného bankou nebo pobočkou zahraniční banky České národní bance, se vypouští část týkající se koncentrace úvěrů, která obsahuje údaje o souhrnné výši pohledávek banky nebo pobočky zahraniční banky v hodnotě před znehodnocením vůči 15 úvěrovým institucím a 15 jiným osobám, měřeno podle nejvyššího objemu pohledávek. Upravuje se proto název výkazu a popis výkazu uvedený v příloze č. 1 vyhlášky.

Česká národní banka je schopna pro účely plnění svých úkolů zjistit údaje o koncentraci úvěrů z jiných jí dostupných zdrojů.

K bodům 2 až 4

Zrušuje se výkaz Bil (ČNB) 3-01 „Roční výkaz rozdělení zisku banky/pobočky zahraniční banky“ předkládaný bankou nebo pobočkou zahraniční banky České národní bance.

Česká národní banka je schopna pro účely plnění svých úkolů údaje o počátečním stavu, rozdělení a výsledném stavu nerozděleného zisku z předchozích období a zisku minulého roku

banky nebo pobočky zahraniční banky zjistit z jiných jí dostupných zdrojů. Ponechání tohoto výkazu ve vyhlášce se jeví jako nadbytečné.

Část šestá (změna vyhlášky o výkonu činnosti bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry)

K bodům 1 a 2

Z předmětu vyhlášky se vypouští obsah zprávy o ověření řídicího a kontrolního systému a další podrobnosti k této zprávě a dále se z něho vypouští uveřejňování informací.

K bodům 3 až 5

Upravuje se osobní působnost vyhlášky v důsledku změn, které jsou obsaženy v níže uvedených bodech 5 až 9.

K bodu 6

Vzhledem ke zrušení příloh č. 3 až 7 se zrušuje odkaz na tyto přílohy uvedený v § 45.

K bodu 7

Vzhledem ke zrušení přílohy č. 8 se zrušuje odkaz na tuto přílohu uvedený v § 49 odst. 6.

K bodu 8

Zrušují se podrobnosti ke zprávě o ověření řídicího a kontrolního systému, zejména k jejímu obsahu. Zprávu vypracovává auditor a její obsah závisí na rozsahu ověřování, standardech použitých auditorem pro ověřování a na zjištěních auditora. Podle návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti finančního trhu v souvislosti s úpravou činností poboček zahraničních bank z jiných než členských států, úpravou některých přestupků a v souvislosti s posílením pravomocí orgánu dohledu a jeho nezávislosti (sněmovní tisk 922) má zpráva obsahovat informace o ověřovateli (auditorovi) a standardech použitých ověřovatelem (auditorem) při provedení ověření, popis ověřovaných oblastí, porovnání souladu ověřovaných oblastí s právními předpisy a standardy, identifikaci nedostatků v ověřovaných oblastech a zhodnocení jejich závažnosti a celkové vyhodnocení ověřovaných oblastí. Takto stanovený obsah se jeví jako postačující, v detailech je žádoucí zprávu přizpůsobit s ohledem na ověřovanou oblast. Není proto účelné stanovovat podrobnosti vyhláškou, neboť zpráva by měla vystihnout konkrétní situaci i předmět ověření.

K bodu 9

Zrušují se podrobnosti k pravidlům pro posuzování aktiv úvěrových institucí, a to čtvrtletní posuzování dostatečnosti opravných položek a rezerv k poskytnutým úvěrům a dalším vybraným aktivům a podrozvahovým položkám a upravování jejich výše a podrobnosti k zajištění pro účely opravných položek k aktivům. Pravidla pro posuzování aktiv byla do národního regulatorního rámce pro úvěrové instituce doplněna v době, kdy účetní předpisy byly velmi obecné a neobsahovaly podrobnosti ke zjišťování znehodnocení aktiv a vykazování ztrát ze znehodnocení aktiv a kdy neexistovala ani evropská regulace týkající se nevykonných aktiv a aktiv s úlevou. ČNB si je vědoma, že nenaplní zmocnění stanovit podrobnosti pravidel pro posuzování aktiv vyhláškou. Avšak pokračováním současného stavu by regulace byla zatížena

něčím, co již zjevně není potřebné, neboť požadavky podle IFRS 9 a evropská regulace nevýkonných aktiv a aktiv s úlevou jsou dostatečné a navíc mezinárodně srovnatelné.

Pravidla týkající se aktiv úvěrové instituce tak zůstanou v rozsahu podle účetních předpisů a evropských harmonizovaných obezřetnostních pravidel, která mj. upravují přístup k nevýkonným expozicím a expozicím s úlevou a jejich kapitálové krytí. Dostatečnost kapitálu úvěrové instituce na pokrytí očekávaných ztrát z aktiv úvěrových institucí Česká národní banka podrobuje pravidelnému přezkumu a hodnocení (tzv. SREP).

K bodu 10

Zrušují se podrobnější požadavky na povinné uveřejňování informací úvěrovými institucemi, včetně poboček bank z jiných než členských států, zejména o činnosti úvěrové instituce, o složení jejich společníků, o struktuře skupiny, jejíž je součástí, a o finanční situaci.

Tyto podrobnosti byly do vyhlášky zapracovány v minulosti před tím, než došlo k nárůstu uveřejňovaných informací v účetních závěrkách, zejména informací o finančních nástrojích, a zprávách vedení úvěrových institucí a než došlo k nárůstu požadavků na uveřejňování informací podle evropských harmonizovaných obezřetnostních pravidel. Úvěrové instituce mimo jiné také povinně uveřejňují informace podle zákona o obchodních korporacích (zejména zpráva o vztazích) a přímo účinných předpisů EU (nařízení CRR a prováděcí nařízení Komise) a v případě úvěrových institucí přijatých k obchodování na regulovaném trhu EU také informace vyplývající z předpisů pro tyto trhy. Pravidla pro uveřejňování tak nebudou zatížena dalšími podrobnostmi stanovenými ve vyhlášce Českou národní bankou. Dotčené ustanovení zákona o bankách a zákona o spořitelních a úvěrních družstvech nebude samostatně aplikovatelné. Avšak úvěrovým institucím není bráněno, aby podle svého uvážení zveřejňovaly další informace o sobě, své činnosti, finanční situaci apod. Zrušením podrobnějších požadavků na uveřejňování informací úvěrovými institucemi, jež jsou stanoveny vyhláškou České národní banky, se zároveň dává prostor pro případné uplatňování seberegulace v této oblasti, například přijaté v rámci asociací, jejichž členy jsou úvěrové instituce.

K bodu 11

Zrušují se podrobnosti

- a) k řízení úvěrového rizika úvěrovou institucí uvedené v příloze č. 3, zejména podrobnosti k systému pro provádění obchodů, systému měření a sledování úvěrového rizika, k limitům pro řízení úvěrového rizika,
- b) k řízení tržního rizika úvěrovou institucí uvedené v příloze č. 4, zejména podrobnosti k systému měření a sledování tržního rizika, k limitům pro řízení tržního rizika, k stresovému testování tržního rizika,
- c) k řízení rizika likvidity úvěrovou institucí uvedené v příloze č. 5, zejména podrobnosti k měření a sledování rizika likvidity, k řízení rizika likvidity v jednotlivých hlavních měnách a limitům, k řízení finančních zdrojů a přístupu na trh, ke scénářům pro řízení rizika likvidity, k pohotovostním plánům pro případ krize likvidity,
- d) k řízení operačního rizika úvěrovou institucí uvedené v příloze č. 6, zejména podrobnosti k systému řízení operačního rizika, k rozpoznávání, vyhodnocování, sledování a ohlašování operačního rizika, k omezování operačního rizika, k pohotovostnímu plánování, k informačním systémům a technologiím, k bezpečnostním zásadám,

- e) k řízení rizika outsourcingu úvěrovou institucí uvedené v příloze č. 7, zejména podrobnosti k systému řízení rizika outsourcingu, k realizaci outsourcingu, k vybraným případům outsourcingu a
- f) k vnitřnímu auditu úvěrové instituce uvedené v příloze č. 8, zejména ke statutu vnitřního auditu, k organizačnímu začlenění vnitřního auditu, k analýze rizik a plánování auditu.

Podrobnosti k řízení rizik a k vnitřnímu auditu byly do vyhlášky zapracovány v minulosti před tím, než byly požadavky na řízení rizik upraveny evropskými harmonizovanými obezřetnostními pravidly, např. čl. 47a až 47c, 102 až 106, 189 až 191, 194, 323, 383a nařízení CRR, čl. 8 nařízení Komise 2015/61 (LCR), čl. 5 až 16 a 28 až 30 nařízení DORA, a obecnými pokyny Evropského orgánu pro bankovníctví, např. obecnými pokyny EBA k vnitřnímu systému správy a řízení (EBA/GL/2021/05), obecnými pokyny EBA k outsourcingu (EBA/GL/2019/02), obecnými pokyny EBA pro řízení rizik v oblasti IKT a bezpečnosti (EBA/GL/2019/04 ve znění obecných pokynů EBA /GL/2025/02), obecnými pokyny EBA k poskytování a sledování úvěrů (EBA/GL/2020/06), obecnými pokyny EBA k postupům řízení úvěrového rizika a účtování očekávaných úvěrových ztrát (EBA/GL/2017/06), obecnými pokyny EBA k řízení nevýkonných expozic a expozic s úlevou (EBA/GL/2018/06). Ponechání těchto národních požadavků ve vyhlášce se jeví jako nadbytečné. Navíc řídicí a kontrolní systém úvěrové instituce včetně systému řízení rizik i fungování vnitřního auditu jako jedné z kontrolních funkcí úvěrové instituce Česká národní banka podrobuje pravidelnému přezkumu a hodnocení, podrobněji upravenému v obecných pokynech EBA ke společným postupům a metodikám procesu přezkumu a vyhodnocování (SREP) a zátěžového testování v rámci dohledu podle směrnice 2013/36/EU (EBA/GL/2022/03).

V návaznosti na výše uvedený bod 7 se zrušují další podrobnosti ke zprávě o ověření řídicího a kontrolního systému uvedené v příloze č. 9, zejména k její struktuře a formátu. Jeví se jako nadbytečné přesně vymezovat strukturu této zprávy a její formát, neboť nejde o časté a pravidelné předkládání informací a v různých případech může být účelné vyhotovit zprávu v rozdílné struktuře a použít pro ni různé formáty. Není tudíž žádoucí přesně vymezovat strukturu zprávy a striktně předepisovat některý z možných formátů zprávy.

V návaznosti na výše uvedený bod 9 se zrušují přílohy č. 10 a 13 s přehledem údajů, které mají být uveřejněny úvěrovými institucemi v rámci informací o činnosti úvěrové instituce, o složení jejích společníků, o struktuře skupiny, jejíž je součástí, a o finanční situaci.

Část sedmá (změna vyhlášky o předkládání výkazů pojišťovnami a zajišťovnami České národní bance)

K bodu 1

Zrušuje se výkaz POJ (ČNB) 66-04 „Použitelný primární kapitál ke krytí fiktivního minimálního kapitálového požadavku“ předkládaný tuzemskou pojišťovnou České národní bance.

Česká národní banka je schopna pro účely plnění svých úkolů údaje o rozdělení výše použitelného primárního kapitálu ke krytí fiktivního minimálního kapitálového požadavku pro životní pojištění a neživotní pojištění u tuzemských pojišťoven souběžně provozujících pojištění podle pojistných odvětví životních a neživotních pojištění zjistit z jiných jí dostupných zdrojů, zejména z výkazů podle přímo použitelných předpisů EU [čl. 304 a násl. nařízení Komise v přenesené působnosti (EU) 2015/35 a prováděcí nařízení Komise (EU) 2023/894], které navazují na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu

2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II). Tato změna souvisí s níže uvedeným bodem 2.

K bodu 2

Vypouští se základní charakteristika a obsahová náplň výkazu POJ (ČNB) 66-04 „Použitelný primární kapitál ke krytí fiktivního minimálního kapitálového požadavku“ z přílohy k vyhlášce. Současně dochází k legislativně technickému přečíslování bodů přílohy k vyhlášce.

Část osmá (změna vyhlášky, kterou se provádí některá ustanovení zákona o pojišťovnictví)

K bodu 1

Upravuje se rozsah předmětu úpravy vyhlášky. Z výčtu se vypouští uvedení rozsahu, způsobu a lhůt uveřejňování údajů tuzemskou pojišťovnou a tuzemskou zajišťovnou. Tato změna předmětu vyhlášky souvisí s níže uvedenými body 3 a 5.

K bodu 2

Upravuje se rozsah předmětu úpravy vyhlášky. Z výčtu se vypouští náležitosti a struktura zprávy o ověření řídicího a kontrolního systému pojišťovny a zajišťovny. Tato změna předmětu vyhlášky souvisí s níže uvedenými body 4 a 5. Auditor bude mít nadále povinnost vypracovat zprávu o ověření a pojišťovna a zajišťovna bude mít povinnost předložit tuto zprávu České národní bance. Není účelné stanovovat podrobnosti vyhláškou, neboť zpráva by měla vystihnout konkrétní situaci i předmět ověření. Vzhledem k tomu, že zprávu by vyhotovoval auditor, je nepochybné, že by v ní uvedl informace o sobě a o standardech, které použil při provedení ověření, popsal ověřované oblasti, porovnal soulad ověřovaných oblastí s právními předpisy a standardy, identifikoval nedostatky v ověřovaných oblastech a zhodnotil jejich závažnost a provedl celkové vyhodnocení ověřovaných oblastí. Takovýto obsah se jeví jako postačující, v detailech je žádoucí zprávu přizpůsobit s ohledem na ověřovanou oblast.

K bodu 3

Zrušují se podrobnosti k rozsahu, způsobu a lhůtám uveřejňování údajů, které tuzemská pojišťovna a tuzemská zajišťovna uveřejňuje o sobě, o akcionářích nebo členech a o skupině, jejíž je součástí. To se týká i pojišťoven z třetího státu a zajišťoven z třetího státu. Dotčené ustanovení zákona o pojišťovnictví nebude samostatně aplikovatelné. Uveřejňování podle jiných právních předpisů (zákon o účetnictví, zákon o obchodních korporacích) a přímo použitelných předpisů EU [čl. 290 a násl. nařízení Komise v přenesené působnosti (EU) 2015/35 a prováděcí nařízení Komise (EU) 2023/895], které navazují na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II), tím není nijak dotčeno.

Podrobnosti byly do vyhlášky zapracovány v minulosti po vzoru podrobností k uveřejňování úvěrovými institucemi. Výše uvedené pojišťovny a zajišťovny mimo jiné také povinně uveřejňují informace podle zákona o obchodních korporacích (zejména zpráva o vztazích) a podle přímo účinných předpisů EU [nařízení Komise v přenesené působnosti (EU) 2015/35 a prováděcí nařízení Komise (EU) 2023/895] a pojišťovny a zajišťovny, jejichž akcie jsou přijaté k obchodování na regulovaném trhu EU, dále uveřejňují rovněž informace podle předpisů pro tyto trhy. Pravidla pro uveřejňování tak nebudou zatížena dalšími

podrobnostmi stanovenými vyhláškou České národní banky. Ponechání těchto národních požadavků ve vyhlášce se jeví jako nadbytečné.

K bodu 4

Zrušují se podrobnosti k obsahu, struktuře a dalším náležitostem zprávy o ověření řídicího a kontrolního systému pojišťovny a zajišťovny. Jeví se jako nadbytečné přesně vymezovat strukturu této zprávy a její formát, neboť nejde o časté a pravidelné předkládání informací a v různých případech může být účelné vyhotovit zprávu v rozdílné struktuře a použít pro ni různé formáty. Není tudíž žádoucí přesně vymezovat strukturu zprávy a striktně předepisovat některý z možných formátů zprávy.

Čl. 41 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II), který upravuje povinnost pojišťovny a zajišťovny mít účinný řídicí a kontrolní systém, který umožňuje řádné a obezřetné řízení činnosti, je transponovaný do § 7 zákona o pojišťovnictví. Požadavky na obsah, strukturu ani další náležitosti zprávy o ověření řídicího a kontrolního systému pojišťovny a zajišťovny nejsou součástí unijní úpravy, a to ani přímo použitelných předpisů EU [čl. 258 a násl. nařízení Komise v přenesené působnosti (EU) 2015/35].

K bodu 5

V návaznosti na výše uvedené body 3 a 4 se zrušují přílohy č. 3 a 4 s údaji o tuzemské pojišťovně nebo tuzemské zajišťovně, o jejích akcionářích nebo členech a o skupině, jejíž je součástí, a stanovující strukturu a další náležitosti zprávy o ověření řídicího a kontrolního systému.

Část devátá (změna vyhlášky o žádostech podle zákona o pojišťovnictví)

Doplňuje se nové ustanovení podle vzoru jiných licenčních vyhlášek, které specifikuje situace, kdy není nutné dokládat informace České národní bance. Žadatel nicméně musí na každé nedoložení údajů upozornit a uvést důvod nepředložení příslušných údajů nebo dokladů.

Část desátá (změna vyhlášky o žádostech, oznámeních a předkládání výkazů podle zákona o spotřebitelském úvěru)

K bodu 1

Snižuje se administrativní zátěž žadatelů podle zákona o spotřebitelském úvěru tak, že se prohlášení o svéprávnosti nadále předkládá pouze v případech, kdy daná osoba není evidována v základních registrech.

K bodu 2

Doplňuje se nové ustanovení podle vzoru jiných licenčních vyhlášek, které specifikuje situace, kdy není nutné dokládat informace České národní bance. Žadatel nicméně musí na každé nedoložení údajů upozornit a uvést důvod nepředložení příslušných údajů nebo dokladů.

Část jedenáctá (změna vyhlášky o žádostech a oznámení podle zákona o podnikání na kapitálovém trhu)

K bodům 1, 2 a 6

Upravuje se stávající definice dokladu o bezúhonnosti vydaného cizím státem. Nově se upřesňuje, že požadavek na doložení tohoto dokladu může dopadat na občany cizího státu, a to jak ve vztahu ke státu, jehož je tato osoba občanem, tak i státu, ve kterém se delší dobu zdržovala. Na základě novelizačního bodu 6 se doplňuje, že občan cizího státu může tento doklad vydaný cizím státem nahradit výpisem z Rejstříku trestů, bude-li tento výpis obsahovat i informace z evidence tohoto cizího státu. Tyto informace jsou uvedeny v příloze výpisu, a to na žádost osoby, které se výpis týká. Typicky se jedná o informace z evidence jiného členského státu Evropské unie. Zároveň se doplňuje ustanovení, které je již obsaženo v jiných licenčních vyhláškách, na základě kterého je možno doložit ověřené potvrzení o bezúhonnosti, není-li možné získat výpis z Rejstříku trestů, ani doklad o bezúhonnosti vydaný cizím státem.

Zároveň se upřesňuje, že doložit tento doklad musí i občané České republiky, ale pouze nemůže-li si Česká národní banka jejich bezúhonnost ověřit sama na základě výpisu z evidence Rejstříku trestů. Takovým případem je typicky dlouhodobý pobyt ve státě, který není členským státem Evropské unie. Pobývá-li naopak občan České republiky dlouhodobě na území České republiky nebo jiného členského státu, nemusí výpis z Rejstříku trestů dodávat, a to ani za pobyt v tomto jiném členském státě. Nicméně je nutné brát v potaz omezení plynoucí z § 13 zákona o rejstříku trestů a evidenci přestupků (a z přechodného ustanovení č. 18 k zákonu č. 427/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů), neboť automaticky jsou obsahem přílohy pouze informace notifikované České republice po 1. červenci 2024.

Doplňuje se nové ustanovení podle vzoru jiných licenčních vyhlášek, které specifikuje situace, kdy není nutné dokládat informace České národní bance. Žadatel nicméně musí na každé nedoložení údajů upozornit a uvést důvod nepředložení příslušných údajů nebo dokladů.

K bodům 3 až 5

Snižuje se administrativní zátěž žadatelů podle zákona o podnikání na kapitálovém trhu tak, že se prohlášení o svéprávnosti nadále předkládá pouze v případech, kdy daná osoba není evidována v základních registrech.

Část dvanáctá (změna vyhlášky o žádostech podle zákona o distribuci pojištění a zajištění)

K bodům 1, 3 a 4

Upravuje se stávající definice dokladu o bezúhonnosti vydaného cizím státem. Nově se upřesňuje, že požadavek na doložení tohoto dokladu může dopadat na občany cizího státu, a to jak ve vztahu ke státu, jehož je tato osoba občanem, tak i státu, ve kterém se delší dobu zdržovala. Na základě novelizačního bodu 4 se doplňuje, že občan cizího státu může tento doklad vydaný cizím státem nahradit výpisem z Rejstříku trestů, bude-li tento výpis obsahovat i informace z evidence tohoto cizího státu. Tyto informace jsou uvedeny v příloze výpisu, a to na žádost osoby, které se výpis týká. Typicky se jedná o informace z evidence jiného členského státu Evropské unie. Zároveň se doplňuje ustanovení, které je již obsaženo v jiných licenčních vyhláškách, na základě kterého je možno doložit ověřené potvrzení o bezúhonnosti, není-li možné získat výpis z Rejstříku trestů, ani doklad o bezúhonnosti vydaný cizím státem.

Zároveň se upřesňuje, že doložit tento doklad musí i občané České republiky, ale pouze nemůže-li si Česká národní banka jejich bezúhonnost ověřit sama na základě výpisu z evidence

Rejstříku trestů. Takovým případem je typicky dlouhodobý pobyt ve státě, který není členským státem Evropské unie. Pobývá-li naopak občan České republiky dlouhodobě na území České republiky nebo jiného členského státu, nemusí výpis z Rejstříku trestů dodávat, a to ani za pobyt v tomto jiném členském státě. Nicméně je nutné brát v potaz omezení plynoucí z § 13 zákona o rejstříku trestů a evidenci přestupků (a z přechodného ustanovení č. 18 k zákonu č. 427/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů), neboť automaticky jsou obsahem přílohy pouze informace notifikované České republice po 1. červenci 2024.

K bodu 2

Snižuje se administrativní zátěž žadatelů podle zákona o distribuci pojištění a zajištění tak, že se prohlášení o svéprávnosti nadále předkládá pouze v případech, kdy daná osoba není evidována v základních registrech.

K bodu 5

Doplňuje se nové ustanovení podle vzoru jiných licenčních vyhlášek, které specifikuje situace, kdy není nutné dokládat informace České národní bance. Žadatel nicméně musí na každé nedoložení údajů upozornit a uvést důvod nepředložení příslušných údajů nebo dokladů.

Část třináctá (změna vyhlášky o žádostech podle zákona o doplňkovém penzijním spoření)

K bodům 1, 2, 4 a 5

Upravuje se stávající definice dokladu o bezúhonnosti vydaného cizím státem. Nově se upřesňuje, že požadavek na doložení tohoto dokladu může dopadat na občany cizího státu, a to jak ve vztahu ke státu, jehož je tato osoba občanem, tak i státu, ve kterém se delší dobu zdržovala. Na základě novelizačního bodu 5 se doplňuje, že občan cizího státu může tento doklad vydaný cizím státem nahradit výpisem z Rejstříku trestů, bude-li tento výpis obsahovat i informace z evidence tohoto cizího státu. Tyto informace jsou uvedeny v příloze výpisu, a to na žádost osoby, které se výpis týká. Typicky se jedná o informace z evidence jiného členského státu Evropské unie. Zároveň se doplňuje ustanovení, které je již obsaženo v jiných licenčních vyhláškách, na základě kterého je možno doložit ověřené potvrzení o bezúhonnosti, není-li možné získat výpis z Rejstříku trestů, ani doklad o bezúhonnosti vydaný cizím státem.

Zároveň se upřesňuje, že doložit tento doklad musí i občané České republiky, ale pouze nemůže-li si Česká národní banka jejich bezúhonnost ověřit sama na základě výpisu z evidence Rejstříku trestů. Takovým případem je typicky dlouhodobý pobyt ve státě, který není členským státem Evropské unie. Pobývá-li naopak občan České republiky dlouhodobě na území České republiky nebo jiného členského státu, nemusí výpis z Rejstříku trestů dodávat, a to ani za pobyt v tomto jiném členském státě. Nicméně je nutné brát v potaz omezení plynoucí z § 13 zákona o rejstříku trestů a evidenci přestupků (a z přechodného ustanovení č. 18 k zákonu č. 427/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů), neboť automaticky jsou obsahem přílohy pouze informace notifikované České republice po 1. červenci 2024.

K bodu 3

Snižuje se administrativní zátěž žadatelů podle zákona o doplňkovém penzijním spoření tak, že se prohlášení o svéprávnosti nadále předkládá pouze v případech, kdy daná osoba není evidována v základních registrech.

K bodu 6

Doplňuje se podle vzoru jiných licenčních vyhlášek informace, že není nutné dokládat informace také v situaci, kdy je má Česká národní banka k dispozici. Žadatel nicméně musí na každé nedoložení údajů upozornit a uvést důvod nepředložení příslušných údajů nebo dokladů.

Část čtrnáctá (změna vyhlášky o oznamování údajů obhospodařovatelem a administrátorem investičního fondu a zahraničního investičního fondu České národní banky)

K bodu 1

Zrušuje se výkaz OFZ (ČNB) 32-04 „Skladba majetku obhospodařovaného fondu“ předkládaný obhospodařovatelem fondu kolektivního investování za každý takový jím obhospodařovaný fond. Povinnost předkládat tento výkaz nevyplyvá z práva EU a údaje v něm obsažené lze převážně dopočítat z podrobnějších dat v jiných výkazech. Ponechání těchto národních požadavků ve vyhlášce se jeví jako nadbytečné.

K bodu 2

Vypouští se základní charakteristika a obsahová náplň výkazu OFZ (ČNB) 32-04 „Skladba majetku obhospodařovaného fondu“ z přílohy k vyhlášce. Současně dochází k legislativně technickému přecíslování bodů přílohy k vyhlášce.

Část patnáctá (změna vyhlášky o žádostech a některých informacích podle zákona o bankách a zákona o spořitelních a úvěrních družstvech)

K bodům 1, 2, 4 až 6

Upravuje se stávající definice dokladu o bezúhonnosti vydaného cizím státem. Nově se upřesňuje, že požadavek na doložení tohoto dokladu může dopadat na občany cizího státu, a to jak ve vztahu ke státu, jehož je tato osoba občanem, tak i státu, ve kterém se delší dobu zdržovala. Na základě novelizačního bodu 6 se doplňuje, že občan cizího státu může tento doklad vydaný cizím státem nahradit výpisem z Rejstříku trestů, bude-li tento výpis obsahovat i informace z evidence tohoto cizího státu. Tyto informace jsou uvedeny v příloze výpisu, a to na žádost osoby, které se výpis týká. Typicky se jedná o informace z evidence jiného členského státu Evropské unie. Zároveň se doplňuje ustanovení, které je již obsaženo v jiných licenčních vyhláškách, na základě kterého je možno doložit ověřené potvrzení o bezúhonnosti, není-li možné získat výpis z Rejstříku trestů, ani doklad o bezúhonnosti vydaný cizím státem.

Zároveň se upřesňuje, že doložit tento doklad musí i občané České republiky, ale pouze nemůže-li si Česká národní banka jejich bezúhonnost ověřit sama na základě výpisu z evidence Rejstříku trestů. Takovým případem je typicky dlouhodobý pobyt ve státě, který není členským státem Evropské unie. Pobývá-li naopak občan České republiky dlouhodobě na území České republiky nebo jiného členského státu, nemusí výpis z Rejstříku trestů dodávat, a to ani za pobyt v tomto jiném členském státě. Nicméně je nutné brát v potaz omezení plynoucí z § 13 zákona o rejstříku trestů a evidenci přestupků (a z přechodného ustanovení č. 18 k zákonu č. 427/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů), neboť automaticky jsou obsahem přílohy pouze informace notifikované České republice po 1. červenci 2024.

K bodu 3

Snižuje se administrativní zátěž žadatelů podle zákona o bankách a zákona o spořitelních družstvech tak, že prohlášení o svéprávnosti je nutno nově předkládat pouze tehdy, pokud daná osoba není evidována v základních registrech a zároveň pokud za ni žadatel nepředkládá zprávu o výsledcích vyhodnocení vhodnosti podle § 11 odst. 1 písm. d), § 12 odst. 4 písm. a) bodu 4 a § 14 odst. 4 písm. g) vyhlášky.

K bodu 7

Ustanovení, které specifikuje situace, kdy není nutné dokládat informace České národní bance, se upravuje podle vzoru jiných vyhlášek. Žadatel musí na každé nedoložení údajů upozornit a uvést důvod nepředložení příslušných údajů nebo dokladů.

Část šestnáctá (změna vyhlášky o odměně a náhradě hotových výdajů likvidátora banky a spořitelního a úvěrního družstva)

Vzhledem k tomu, že se zrušuje příloha č. 10 vyhlášky č. 163/2014 Sb., která upravuje obsah údajů uveřejňovaných bankou nebo spořitelním a úvěrním družstvem, je nutné změnit odkaz na tuto vyhlášku, který je použit při vymezení pojmu „hodnota aktiv“ pro účely vyhlášky o odměně a náhradě hotových výdajů likvidátora banky a spořitelního a úvěrního družstva. Místo úhrnu aktiv z poslední rozvahy uveřejněné bankou nebo spořitelním a úvěrním družstvem před vstupem do likvidace se při vymezení hodnoty aktiv nově odkazuje na úhrn aktiv z poslední rozvahy předložené bankou nebo spořitelním a úvěrním družstvem před vstupem do likvidace České národní bance pro účely dohledu. Věcně nedochází ke změně, neboť rozvaha uveřejňovaná podle přílohy č. 10 vyhlášky č. 163/2014 Sb. odpovídá rozvaze, kterou banka nebo spořitelní a úvěrní družstvo předkládá České národní bance pro účely dohledu.

Část sedmnáctá (změna vyhlášky o žádostech a oznámeních k výkonu činnosti podle zákona o platebním styku)

K bodům 1 až 4

Upravuje se stávající definice dokladu o bezúhonnosti vydaného cizím státem. Nově se upřesňuje, že požadavek na doložení tohoto dokladu může dopadat na občany cizího státu, a to jak ve vztahu ke státu, jehož je tato osoba občanem, tak i státu, ve kterém se delší dobu zdržovala. Na základě novelizačního bodu 2 se doplňuje, že občan cizího státu může tento doklad vydaný cizím státem nahradit výpisem z Rejstříku trestů, bude-li tento výpis obsahovat i informace z evidence tohoto cizího státu. Tyto informace jsou uvedeny v příloze výpisu, a to na žádost osoby, které se výpis týká. Typicky se jedná o informace z evidence jiného členského státu Evropské unie. Zároveň se doplňuje ustanovení, které je již obsaženo v jiných licenčních vyhláškách, na základě kterého je možno doložit ověřené potvrzení o bezúhonnosti, není-li možné získat výpis z Rejstříku trestů, ani doklad o bezúhonnosti vydaný cizím státem.

Zároveň se upřesňuje, že doložit tento doklad musí i občané České republiky, ale pouze nemůže-li si Česká národní banka jejich bezúhonnost ověřit sama na základě výpisu z evidence Rejstříku trestů. Takovým případem je typicky dlouhodobý pobyt ve státě, který není členským státem Evropské unie. Pobývá-li naopak občan České republiky dlouhodobě na území České republiky nebo jiného členského státu, nemusí výpis z Rejstříku trestů dodávat, a to ani za pobyt v tomto jiném členském státě. Nicméně je nutné brát v potaz omezení plynoucí z § 13 zákona o rejstříku trestů a evidenci přestupků (a z přechodného ustanovení č. 18 k zákonu č. 427/2023

Sb., kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Registru trestů), neboť automaticky jsou obsahem přílohy pouze informace notifikované České republice po 1. červenci 2024.

K bodu 5

Ustanovení, které specifikuje situace, kdy není nutné dokládat informace České národní bance, se upravuje podle vzoru jiných licenčních vyhlášek. Žadatel musí na každé nedoložení údajů upozornit a uvést důvod nepředložení příslušných údajů nebo dokladů.

Část osmnáctá (změna vyhlášky, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o panevropském osobním penzijním produktu a kterou se mění související vyhlášky o odborné způsobilosti)

K bodům 1 a 2

Zrušuje se formát a další technické náležitosti oznámení distributora panevropského osobního penzijního produktu (dále jen „PEPP“) České národní bance o zahájení nebo ukončení distribuce PEPP.

Zrušení obsahových požadavků podle § 5 vyhlášky má za cíl usnadnit zahájení a ukončení činnosti spočívající v distribuci PEPP, a omezit tak administrativní zátěž subjektů, na které dopadá. Zároveň si tuto informaci může Česká národní banka v případě potřeby opatřit sama na základě dohledové výzvy.

K bodu 3

Ustanovení, které specifikuje situace, kdy není nutné dokládat informace České národní bance, se upravuje podle vzoru jiných vyhlášek. Žadatel musí na každé nedoložení údajů upozornit a uvést důvod nepředložení příslušných údajů nebo dokladů.

K bodům 4, 6 a 11

Zrušuje se povinnost vypracovávat a České národní bance předkládat tzv. zprávu pro dohled podle přílohy č. 1 vyhlášky, která obsahuje informace ohledně činnosti poskytovatele PEPP, např. použité investiční strategie a její výkonnosti, systému řízení rizik a účinnosti technik snižování rizik pro PEPP a příslušných důsledků vyplývajících z obezřetnostního rámce poskytovatele PEPP produktu. Tyto informace se nicméně mají předkládat již podle přímo použitelných právních předpisů EU [konkrétně nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/896 a prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/897] a jsou shodné se zněním obecných pokynů k oznamování údajů o panevropských osobních penzijních produktech.

Dále se zrušuje příloha č. 2 vyhlášky obsahující výkaz „Informace o činnosti distributora panevropského osobního penzijního produktu“. V tomto výkazu distributor PEPP uvádí údaje, které se týkají distribuce PEPP, jako jsou např. názvy subjektů, pro které distributor PEPP zprostředkoval uzavření smlouvy o PEPP, nebo objem vkladů a investic. Povinnost předkládat tento výkaz nevyplyvá z práva EU a věcně není pro dohledové účely nezbytný.

K bodům 5, 7 až 10

Jedná se o legislativně technické úpravy § 9 a 11 vyhlášky v souvislosti se zrušením příloh č. 1 a 2, úpravou § 9 vyhlášky a zrušením § 10 vyhlášky (podle novelizačních bodů 3, 5 a 10).

Část devatenáctá (změna vyhlášky k provedení zákona o trhu s nevýkonnými úvěry)

K bodům 1 až 4

Upravuje se stávající definice dokladu o bezúhonnosti vydaného cizím státem. Nově se upřesňuje, že požadavek na doložení tohoto dokladu může dopadat na občany cizího státu, a to jak ve vztahu ke státu, jehož je tato osoba občanem, tak i státu, ve kterém se delší dobu zdržovala. Na základě novelizačního bodu 2 se doplňuje, že občan cizího státu může tento doklad vydaný cizím státem nahradit výpisem z Rejstříku trestů, bude-li tento výpis obsahovat i informace z evidence tohoto cizího státu. Tyto informace jsou uvedeny v příloze výpisu, a to na žádost osoby, které se výpis týká. Typicky se jedná o informace z evidence jiného členského státu Evropské unie. Zároveň se doplňuje ustanovení, které je již obsaženo v jiných licenčních vyhláškách, na základě kterého je možno doložit ověřené potvrzení o bezúhonnosti, není-li možné získat výpis z Rejstříku trestů, ani doklad o bezúhonnosti vydaný cizím státem.

Zároveň se upřesňuje, že doložit tento doklad musí i občané České republiky, ale pouze nemůže-li si Česká národní banka jejich bezúhonnost ověřit sama na základě výpisu z evidence Rejstříku trestů. Takovým případem je typicky dlouhodobý pobyt ve státě, který není členským státem Evropské unie. Pobývá-li naopak občan České republiky dlouhodobě na území České republiky nebo jiného členského státu, nemusí výpis z Rejstříku trestů dodávat, a to ani za pobyt v tomto jiném členském státě. Nicméně je nutné brát v potaz omezení plynoucí z § 13 zákona o rejstříku trestů a evidenci přestupků (a z přechodného ustanovení č. 18 k zákonu č. 427/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů), neboť automaticky jsou obsahem přílohy pouze informace notifikované České republice po 1. červenci 2024.

Část dvacátá (účinnost)

V souladu s § 9 odst. 2 zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a z důvodu co nejdřívejšího snížení neodůvodněné regulatorní zátěže se navrhuje účinnost od 1. července 2025. Tato účinnost je rovněž stanovena s ohledem na nabytí účinnosti jiných změn těchto vyhlášek v lednu 2026 tak, aby se předešlo jejich časovému souběhu.